

*Et terrigenæ
Operibus,
Solutus JOANNES
Quietem non admittit.
Scilicet
Assiduè laborat,
Ne sui
Labore deficiant;
Neve
Otio torpeant.
Pervenit
Ad remotiores orbis plagas
Hæc mirabilis
JOANNIS sedulitas
Adeo regnandi magistra;
Eaque plecti nonnulli populi,
Tanti Principis*

*Fœdera ambierunt,
Summam rati felicitatem
Illius ditioni subjacere.
Nonnulli etiam Reges*

JOANNIS

*Amicitiam exorârunt,
Seseque*

Illi

*Vectigales obtulerunt,
Ceu Coronæ*

*Decus augere vellent,
Cum*

Ejus sub tributo viverent.

Qui sibi

Ita strictè vinxit alienos,

Haud posset non strictiùs

Vincire suos,

Quos
Præsentia reddit allectos,
Humanitate pronos,
Assuetudine captos,
Moribusque, ac virtutibus
In stuporem conversos.
Primam illius virtutem
Non satis dignoscet,
Qui
Omnes animadvertet;
Illud tamen certum;
Primum, quod exhorrescit vitium,
Esse mendacium.
Eapropter
Assentatores
A se, ac ab Aula arcere
Longè satagit,

*Ut à fucatis mendacij venenis
Longè absit.
Æquè, ac veritatis amator,
Secreti cultor
Proprium & alienum occulit,
Ac si
Illius oblivionem ceperit.
Ejus deliberationes
Adeo sunt arcanaë,
Ut
Una tantùm mens Divina,
Quæ suggerit,
Noverit.
Cùm sciat,
Bonum esse
Sacramentum Regis abscondere,
Id tantùm bonum absconditum*

PORTUGALLIÆ REG. 215

*Sibi servat,
Qui
Cætera omnia
Liberaliter communicat.
Clementia,
Propria imperantium virtus,
Nulli fuit prior Imperatori,
Cum
Roboretur clementiâ thronus Ejus.
Eâ ductus,
Arma curta prohibuit,
Fecitque,
Ut non arma,
Sed leges timerentur;
Ratus
Suis gloriosius esse,
Non è proximo, sed è longinquo*

Timeri.
Eo regnante
Facta est sibi consors Justitia,
Quæ
Nemini fuit charior;
Cuique
Nemo fuit indulgentior;
Fecit namque
Et coli, & ministrari.

JOANNI
Debetur utique
Totius Civitatis & Regni
Securitas;
Quippe qui
Novissimis legibus cavit,
Nequis
Sibi timuerit;

Cùm enim
 Nemo
 Impunè possit esse malus,
 Nec malus, nec miser
 Ullus erit.
 Profectò
 Ni JOANNES
 Tot aliis
 Præclarissimis actis
 Sibi
 Immortalitatem comparasset,
 His tantùm legibus
 Eam satis comparare posset;
 Quibus
 De nequitia extinctâ,
 Deque
 Incolumitate publicâ servatâ

*Iustitia,
Et Clementia,
Trophæum,
Et monumentum
Posuit æternum.*

*Præterea
Optimâ opportunitate
Novit etiam induere
Severitatem Domini,
Quin exueret
Affabilitatem amici;
Unus profectò,
Et eo vel maxime
Ex omnibus unus;
Quippe cui
Non idem fuit esse Rex,
Atque Tyrannus;*

Imò
Pro tyrannide
Appositâ benignitate,
Fecit,
Quòd in Se
Reperirentur conjunctæ,
Ac
Mirarentur unitæ
Humanior Majestas,
Insimul &
Pene Divina benignitas.
Bonos
Gratiis cumulans,
Malos
Supplicio efficiens bonos,
Utrosque
Reddit meliores

Omnesque
Gratos, ut filios,
Deditos, ut servos.
Cum Eo
Nata est liberalitas,
Cum Eo adolevit,
Cumque Eo vivit,
Eo tamen
Videtur alioquin major;
Neque enim, ut Ille,
Intra Regni limites coercetur,
Sed
Absque limite extenditur;
In neminem verò
Largior, & effusior,
Quàm
In meam Congregationem,

Cui
Tot honores, ac largitiones
Quotidie impertitur,
Ut
Præ nimia liberalitate
Forſan
Sterilis videri poſſet in poſterum,
Ni,
Quæ maxima in dies congerit
Beneficia, & munera,
Ipsa in dies
Eum
Oſtenderent fecundioſam.
Profectò
Nec immoderatioſior
Honorum ambitus,
Nec effrænior

Munerum aviditas
 Posset exoptare
 Quot JOANNES
 Congregationi dignatus est conferre;
 Siquidem
 Superant ambitum,
 Et aviditatem excedunt.
 Non minus immensa,
 Ac JOANNIS liberalitas,
 Est illius Sapientia.
 Non illum
 Rerum cause latent,
 Non effectus, non accidentia;
 In Omnia
 Dignoscit, praevidet, comprehendit.
 Negotia, et si maxima,
 Sunt Eo minora.

*Nullum est,
Quod,
Ceu è sublimi, non spectet;
Nullum,
De quo
Insolubilia non objiciat;
Nullumque,
De quo
Objecta non solvat,
Progressus non animadvertat,
Exitus non prædicat;
Quasi Illi
Gratia contulerit divinare;
Cum tantum
Sapientia conferat discurrere.
Id verò
JOANNIS Sapientia ignorat;*

Nempe
 Se tegere;
 Seque omnino notam facere.
 Tot egregias animi dotes
 Noluit natura occludere,
 Sed
 Ab hospitis indicare.
 Idcirco
 Formavit elegantiam Corpus
 Nulli non majestate notum,
 Etiam si Dignitatis inscio;
 Siquidem
 Ab oculorum fulgore,
 A risu gravi,
 A gestu serio,
 A sermone maturo,
 A veneranda,

*Pariterque gratâ venustate
Sublimioris mentis,
Regijque spiritûs
Colligitur domicilium.*

Scilicet,

*Cùm ad Regni confinia pervenerit
Regalia fœdera firmaturus,*

Traditis, & acceptis

Regiis Sponsis,

Illicò

*Eloquens species
Declaravit Illum.*

Erat utique

Regni Primoribus stipatus,

Auro, gemmisque

Regem simulantibus

(Neque enim

*Magnificentius spectaculum
Mirata est tellus,
Nullique Hispanorum
Antè visus
Haud potuit videri, & nesciri,
Cum
Per indicia vultûs, & corporis
Dignosceretur splendor Dignitatis,
Ac
Per elegantiam Hospitij
Majestas Hospitis.
Crediderim,
Naturam in Eo efformando
Omnes
Impendisse, & expendisse vires,
Factamque fuisse inopem,
Nec non*

Et Artem inertem,
Ut altera
Parem efformaret,
Altera
Similem effingeret;
Neque enim
Ullum hucusque simulachrum
JOANNEM
Expressit ad vivum.
Nempe
Illibatus animi candor,
Igneusque
Charitatis ardor,
Quibus
Egregia nitescit forma,
Quosque
Liberalis contulit gratia,

Nullius Artis,
 Quantumvis operosioris,
 Exprimerentur diligentia.
 Forsitan,
 Cum à fucis & fictis
 Adeo abhorreat,
 Minimè patitur
 Pigmentis effingi,
 Minimè actionibus ostentari;
 Quas
 Non ipsomet tempore exerceat;
 Minimè tandem
 Non nisi luce, umbrâque alienâ
 Conspici,
 Qui propriâ
 Omnibus solet elucère,
 Omnesque obumbrâre.

*Adeo rerum, non colorum
Amicus est!
Attamen
Ut cumque fuerint
Ejus simulachra,
Iis allecti
Complures confluxere,
Et confluunt Exteri
Suis è sedibus emoti,
Ut intueantur faciem,
Cujus
Mirati sunt Effigiem.
Quidquod
Par domesticos ardor excitat
Quoties JOANNES
Divorum solemnibus
Templa invisit,*

*Aut aliorum
Per Urbem vehitur ;
Solent namque
Tecta ipsa pene commoveri ;
Populus,
Aut per fores in publicum proruere
Aut
Per fenestras attendere ,
Aut
Ex ædium culminibus
Prospicere ;
Nemoque
Sibi videre sufficiens ,
Etiam cum sæpissimè videat ,
Satis vidisse putat ;
Meritoque ;
Cum JOANNES*

Satis videri non possit.

Nequid

Tanti Principis defuerit felicitati,

Post beneficia adeo maxima

A Cælo sibi collata;

Voluit etiam tellus,

Veluti Cælo æmula,

Suas

Illi opes conferre.

Usquequaque

Gemmarum, adamantum,

Auri, argenti,

Metallorumque feracissima,

Cùm

JOANNIS pedibus

Calcari non possit;

Quæ pretiosa genuit,

Calcanda exhibuit,

Ut ita fierent

Pretiosiora.

Ex quo

A Summo rerum Opifce

Fuit condita

Hosce thesauros

JOANNI servavit;

Nullum siquidem

Digniorem illis invenit;

Is tamen

Est JOANNES

Ut illos

Non sibi servandos,

Sed Deo,

Divis, Templis, Aris,

Domesticis, Exteris,

*Et,
Ut verbo dixerim,
Omnibus inservituros
Accipiat.
Nimirum
JOANNIS
Magnificentia, & munificentia
Universus ditefcit orbis.
Denique
Successit ad Reipublicæ vota,
Ceu tantæ felicitatis corona,
Regia soboles.
Fœcundavit
Augustissimum thalamum
Maria,
Et naturæ, & gratiæ privilegiis
Nulli secunda;*

Nunc
Asturiarum Principis Sponsa,
Et numquam non
Lusitanorum cordium Domina;
Hæc,
Veluti Aurora solem,
Præcessit Petrum
Non diu post in lucem editum;
Brevique
Solis ad instar
Occasu absconditum.
Futuro Regni augmento
Destinavit Cœlum
Joseph
Brasiliarum Principem,
Patri per omnia conformem;
Neque enim

*Regnum cresceret,
Ni JOANNES
Similem sibi procrearet,
Quem
Post se relinqueret.
Illum
Marianna
Hispaniarum Regum Filia,
Omnibus
Animi, corporisque dotibus
Locupletata,
Assequuta est Sponsum,
Regiæque Proles
Fecit Parentem.
Quartum sortitus est locum
Carolus,
Qui*

*Vix tertium explevit lustrum,
Obiit,
Ut æternum viveret.
Fuerat ei nasci,
Pene mori;
Cùm fuerit
Fermè semper ægrotare.
Petrum
Quinto natum
Servat adhuc Cœlum incolumem;
Forsitan, ut ostendat
Addi posse
Majestatem naturæ
Per mores, ac exempla vitæ.
Postremus extitit
Hujuscê fœcunditatis fructus
Alexander,*

Qui,
Quantumvis natu minimus,
Alexandro Magno major,
Nondum vir,
Sed
Adhuc puer,
Quin pugnaret, vicit mundum;
Translatusque
In terram viventium,
Ibi triumphat victor,
Ubi nullus est victus.
Hac Regiâ,
Pariterque numerosâ Sobole
Non potest non esse firma
Spes felicitatis Lusæ;
Hæc tamen felicitas
Longè quidem major evadet

*Cùm JOANNES
Ita multum, diuque vixerit,
Ut
Fiat Ejus posteritas numerosior,
Spesque nostra securior.
Profectò
JOANNIS salubritas,
Vitæ sobrietas,
Morum frugalitas,
Vigor corporis,
Ardorque animi
Ad summam senectutem
Peruentum iri spondent,
Tamque felicibus eventibus,
Quàm
Primo adolescentiæ flore
Gubernacula Regni suscepit.*

Id
Omnes quàm ardentissimè exoptant
(Utinam
Tantum votorum compotes fiant,)
Scilicet,
Ut
JOANNIS vita
Annorum longitudine
Factorum gloriam
Æmuletur.

PORTUGALLIA REG. 239

JOHANNES

Omnes quibus ordinibus exoptatis
(Ultima)

Temporis decorum componere fecimus
Sicut

JOHANNIS

Annorum longitudo

Factorum gloria

Reverentia

Pro
Tunc

Gubernacula Regni suscepit.

FACULTAS CONGREGATIONIS.

*CENSURA R. P. JOSEPHI TROYANO,
S. Officij Qualificatoris, Trium Ordinum Mili-
tarium Examinatoris, Moralis Theologiae
Magistri.*

REVERENDISSIME PATER.

Librum primâ fronte inscriptum: *Joan-
nes Portugalliae Reges ad vivum expressi ca-
lamo* ab admodum R. P. Emmanuele
Monteyro, Congregationis nostræ decore,
de quo jubeor censere ex animi sententia,
laudare esset magis ex animo; siquidem
quidquid in eo, semel, & iterum perle-
cto invenio, me in Authoris, & Operis lau-
des impellit, allicit, inducit. Ea est Au-
thoris sublimitas, eaque Operis majestas,
ut ab Opere Author ipse sublimior; ab Au-
thore verò Opus Regium pariter enotes-
cat. Profectò mirabitur quantum hoc in
opere sese forma extollat, ut materiae al-
titudini conformis evadat; evaditque; nam-
que nihil in eo non elatum; nihil non mag-
nificum;

Hh

nificum;

nificum; nihil non decorum. Mirabitur Authorem in tam consimili gestorum serie, non in eandem recidere sententiam, cum præsepe necessum sit eandem referre actionem. Mirabitur qua gravitate incipiat, incæptaque ad imum deducat, quasi sublimitatem à se natam minimè posset experiri degenerationem. Mirabitur denique, sive spectetur iudicium, & ingenium; sive doctrinæ copia, & dispositio; sive styli puritas, & elegantia, mirabitur (in quam) iudicium acerrimum; ingenium acutissimum; doctrinæ copia uberrima; dispositio ordinatissima; stylique puritas, ac elegantia, quasi Augusti sæculo effusa. Nihil equidem, nihil in hisce Elogiis reperitur, quod elogiis dignum non reperiatur; nihil siquidem in illis archaicum; nihil obscurum; nihil illepidum; imò sententiarum electio, eruditionis appositio, acuminum præstantia, argutiarum decentia, terminorumque proprietas, ad id scripturæ genus natum indicant Authorem; quippe qui accuratam totius latinitatis observantiam (veluti mare flumina) in se continens, dictionis puræ, ac masculæ elegantia

tiæ fluentia propinat. Neque tamen dubito,
(imò hinc , ni mea me mens fallit , ario-
lor) fore non nullos , qui , de tam acuratè
absoluto penso , malè sentiant ; sunt enim
non nulli , quorum invidia transvertit sen-
sus ; verùm non mediocris hæc erit Autho-
ris laus , scilicet , Optimè meritis coæqua-
ri , suoque in discrimine solabitur uno (ne-
que enim in hoc perdifficili scripturæ gene-
re sunt plures ,) qui , egregius cùm fuerit
acuminum repertor , vocatus est acuminum
confarciator. (*) Ea est multorum condi-
tio , inficere , quæ nequit efficere , carpere ,
quæ non capit.

Censeo igitur Opus hocce tam disertè,
ac graviter scriptum, dignum esse, cui facul-
tas concedatur, ut quantò citiùs lúcem vi-
deat ; debetur namque Reipublicæ littera-
riæ, cui iniquum esset non præstare, quod
ad illam exornandam maximè conducit ;
debetur Regiæ Academiae, quam injustum
esset tam insigni scriptore fraudare : debetur
Lusitaniæ, ne suo sola se jactet Thesauro Ita-
lia; Juglari Nicèa; Labè Gallia; debetur de-
nique Congregationi nostræ, quam hoc præ-

(*)
*Encomiorum, &
acuminumconfar-
ciator, quem
plerique judicij
præstante miran-
tur. Jovencius,
de Juglari Elo-
giorum Authore
loquens in lib. in
script. Magistris
Scholarum s. 3.
fol. mih. 49.*

7 clarissimo Authore longè arbitror inclarescere. Hoc meum Qualecunque iudicium. Ulyssipone è Congregatione Oratorij Idibus Septembris Anno Dñi M. DCCXLI.

Josephus Trojanus.

*CENSURA R. P. RODERICI S A D Æ,
Trium Ordinum Militarium Examinatoris,
Sacrae Theologiae Magistri Primarij.*

REVERENDISSIME PATER.

Liber Elogiorum à P. Emmanuele Monterio nostræ Congregationis compositus, meæque censuræ commissus, obsequentem potiùs observationem, quàm censoriam animadversionem sibi vendicat. Magno apud omnes in honore habetur Elogiorum Volumen Emmanuelis Thesauri, Scriptoris Encomiastici insignis: at quantò plùs honorandus, plurisque faciendus liber iste, non illius Emmanuelis Thesauri, sed alterius Emmanuelis thesaurus, planè ditissimus? Quinque continet Elogia, seu Quinque

que limpidissimos lapides , detorrente clarissimi ingenij electos ; non qui in fronte alicujus adversarij infigantur ; nec enim nisi efrontem adversarium habere posse existimo librum undequaque præclarum , Lusitano Regno apprimè gloriosum , ac nemini non proficuum : lapides potiùs dicam pretiosissimos , quibus Lusitanorum Regum corona ampliùs decoretur , affulgeat , ac ditescat : Lapidem dicam pretiosissimum , appositè quidem non nisi quinarium numerum adimplentes , scilicet , ut novo hoc perillustri quinario insigniri gaudeant Lusitana stigmata , quæ jampridem sacratori quinario Redemptoris stigmatum decorari gestiunt : lapides tandem dicam , in quibus Regius Author , & nominis , & ingenij æternum exaret monumentum. Ergo ut sensum meum planè aperiam , nihil Fidei dissonum , nihil bonis moribus repugnans , nihil Congregationi nostræ indecorum continet liber iste optima quinque Regum enarrans facta , in quibus puritas Fidei nitet quibusque ad rectè operandum ingenuæ mentes alliciuntur ; quippe

Compo-

Componitur Orbis

*Regis ad exemplum , nec plùs inflectere sensus
Humanos edicta valent , quàm vita regentis.*

Quæ omnia , cùm à Congregationis
Filio accepta referantur , in ejusdem Con-
gregationis decus eximium redundare quis
neget ? Igitur dignum censeo librum , qui
typis mandetur , qui omnium oculis obver-
setur , qui omnium animis imprimatur. U-
lyssipone in Congregatione Oratorij die
27. Setembris 1741.

Rodericus Sada.

F A C U L T A S .

P. Dominicus Pereyra Præpositus Con-
gregationis Oratorij Ulyssiponensis fa-
cultatem cōcedo , ut Opus inscriptum:
*Joannes Portugallie Reges ad vivum expressi ca-
lamo à P. Emmanuele Monteyro Congregationis
Oratorij Prasbytero , ab aliquot ipsiusmet Con-
gregationis viris doctis ad id deputatis revi-
sum , & approbatum typis mandetur. In*
cujus

cujus rei fidem has litteras manu mea sub-
scriptas, & Officij sigillo munitas dedi. U-
lyssipone, è Domo Congregationis Orato-
rij. 30. Setembris 1741.

Dominicus Pereyra

Præpositus Congregationis Oratorij.

F A C U L T A S

ACADEMIÆ REGIÆ

CENSURA PRÆCLARISSIMI DOMINI

*Philippi Macielis, in Tribunali pro Consci-
entia, & Ordinibus Militaribus Regij*

Deputati.

GRatias vobis, Excellentissimi, & Il-
lustrissimi Viri, quàm possum maxi-
mas habeo; non quòd mihi Censori-
am Virgam tradidistis, sed quòd tantum
opus, ut verè dicam palmarium, inter pri-
mos legere pro vestra benignitate permisif-
tis. Quale etenim ingenium, vel Bœoticum
erit,

erit, quod his argutiis vehementer non delectetur; & quantum valeat mens rite, quantumque faustis sub penetrabilibus nutrita indoles non agnoscat? Vos tamen, Amplissimi Patres, ignoscite mihi, si vobis non obtempero, & virgâ depositâ, Opus non carpere, sed ad Operis coronam lauros carpere deliberavi. Fateor enim, me diffusum ingenio meo Censoriam provinciam abhorreere; quippe quantum me; Dij Boni? mea premunt, tantum delectant aliena: haud me poenitet de meo ingenio diffidere semper; etenim nescio quo pacto magis in studiis homines timor, quam fiducia decet; & quantum arrogantiam studiosis hominibus nocere, tantum timorem, & diffidentiam prodesse cognosco. Verum Censorem agere audacter libeat; jamque Aristarchus fio: hunc Librum evolvo: hos quinque limpidissimos, & lepidissimos lapides auspiciatò de Pindi flumine ad temporis audaciam comprimendam electos contemplor: hoc tam difficile scribendi genus ad disciplinæ præcepta perpendo: temporibus nostris gratulor pro ingenio tali, quòd tam

acuta

acuta omnia , tam apta, tam expressa in his
lapidibus scripserit. In periculoso negotio
versatur , qui cum Regibus , aut de Regi-
bus loqui coactus est ; sed tam decenter hi
lapides de Regibus loquuntur; ut non Scrip-
tor , sed Reges ipsi loqui videantur. Satis
jam de tantorum Principum Virtutibus Poe-
sis , Historia , Oratoria , Pictura , & Scul-
ptura Expresserant : hoc unum deerat , a-
nimam his lapidibus afflare : afflavit tan-
dem , & cineres immortalitati redivivos
restituit; nostrumque Augustissimum Pro-
tectorem in vivis ad huc penè Divinum præ-
sagit, nunquam moriturum. Qualem famam
adepisci poterit hoc Opus , vos prudentissi-
mi rerum aestimatores cognoscetis , quam
jussu vestro in Gentibus sparsam nulla vis,
nulla ætas extinguet. VIII. Idus Augusti
M. DCCXLI.

Philippus Maciel.

*CENSURA PRÆCLARISSIMI DOMINI
Ludovici Francisci Pimentelij Regiæ Domûs
Generosi, Regni Cosmographi Maximi.*

ILLUSTRISS. ATQUE EXCELLENTISS. Dñi. SAPIENTISSIMI CENSORES.

QUOD à vobis habui gratissimum mandatum exequutus sum ; legique has quinque Inscriptiones totidem Lusitanorum Regum Imaginibus adjungendas, quas doctissimus P. Emmanuel Monterius eleganter & argutè composuit. In eis elucet ingens Auctoris eruditio, & summa dexteritas, qui egregio argumento egregium adhibens ingenium, stylo ad hoc genus scripturæ penitus accommodato gesta eorum Regum præcipua designat, summatimque laudes ostendit ; atque omnia præcepta adimplet, quæ de conscribendis Elogiis celebriores Magistri tradidère : jucundiores argutias imitatur in quibus ipsi excelluere : ipsis quandoque excellit.

In hoc solùm peccare arbitror Auctorem, quòd dum tantummodò pollicetur quinque Regibus ornamenta condere, suas
etiam

etiam laudes Regum laudibus immiscet ,
æquâ lance suo nomini , ac illorum nomi-
nibus immortalitatem confert. Sic Phidias
cum Jovis statuas construebat illius gloriæ
particeps efficiebatur , consorsque in eo ,
quod sicut Jovem Phidias , ita Phidiam
expressus Jupiter immortalitati commenda-
bat.

Cæterùm cùm tam præclaris Auctor
suum nomen inferat nominibus , non est
quòd dubitem quin ab omnibus dignus æs-
timetur Regiæ Academiæ Socius in hujus
Operis editione nominari ; nec quin ipsi
Academiæ magno decori futurum sit no-
men istius Socij , qui præstantiam sui me-
riti tam illustri significatione , exponit.
Vestrum tamen est quod sit æquissimum
cencere , atque edicere Ulyssipone Occi-
dentali Nonis Juliis Anno Domini 1741.

Ludovicus Franciscus Pimentel.

O Director, e Censores da Academia Real da Historia Portugueza daõ licença ao Padre Manoel Monteyro, para usar do titulo de Academico no livro intitulado : *Joannes Portugallia Reges ad vivum expressi calamo*, vistas as Approvações dos Academicos, a que se commetteo o feu exame. Lisboa Occidental a 14. de Agosto de 1741.

Conde da Ericeyra.

Conde de Assumar.

Luiz Cezar de Menezes.

Alexandre de Gusmaõ.

Nuno da Sylva Telles.

FACULTAS

SANCTI OFFICIJ.

CENSURA R. P. M. Fr. BERNARDI
do Desterro, Trium Ordinum Militarium
Examinatoris, Sancti Officij Qualifica-
toris, &c.

EMINENTISSIME, AC REVERENDISSIME DOMINE.

DE mandato Eminentiaë Vestraë ma-
ximâ animi cum voluptate vidi, &
inspexi, diligenterque perlegi li-
brum, cujus titulus: *Joannes Portugalliaë Re-
ges ad vivum expressi calamo à R admodum*
P. Magistro Emmanuele Monteyro Pres-
bytero Congregationis Oratorij Olyssipoc-
cidentalis, Regiæ Academiaë Socio, in quo
cùm nihil repererim Orthodoxæ Fidei, aut
bonis moribus oppositum, nihil, quod ele-
gantiam maximam, & singularem in di-
cendo stylum, atque integritatem non de-
monstret, ideo illum omnino dignum cen-
seo

seo ut typis committatur. Ulyssipone Occidentali in Conventu S. Dominici 5. die Maij anno 1741.

Fr. Bernardus do Desterro.

CENSURA R. P. M. DOCTORIS DOMNI
Joannis Evangelistæ Sancti Officij Qualificatoris, &c.

EMINENTISSIME DOMINE.

Felix sanè Calamus R. P. Emmanuelis Monteyro Ulyssipoccidua Congregationis Oratorij Præsbyteri, Regiæque Academia Socij, quinque primos nostri Lusitani soli, & solij Augustissimos Imperatores, videlicet Joannes Portugallia Reges ad vivum exprimit quincuplici hoc libro, quem præcepto Eminentia vestrae obtemperans acuratâ Cogitatione per legi; nihilque in illo deprehendi, quod à recta Fide, bonis ve moribus devians reprehendi valeat, vel quod summam elegantiam,

gantiam , acerrimumque ingenij acumen non redoleat.

Scio equidem , testante Bungo , Ægyptios olim Astrum pingere solere , dum quinarium numerum vellent significare: ast Sapiientissimus hic Author , qui tot Astra pingit, quot Joannes effigiat, dum quinum reddit quemlibet è quinque , in quolibet splendescere facit Portugalliæ Quinas. Dignissimum igitur censeo adeo præclarum Opus , ut amoto sipario , publicum prodeat in theatrum , ne sub modio delitescens, literarium Orbem tanto lumine Orbem reddat. Hoc meum iudicium. Ulyssipone Orientali in Regali S. Vincentij Cœnobio: die 12. Maij , anno 1741.

D. Joannes Evangelista.

V Ista as informaçoens , pódem-se imprimir os Elogios , que se appresentaõ ; e depois de impressos tornarãõ para se conferir , e dar licença , que corraõ , sem a qual naõ correrãõ. Lisboa Occidental 12. de Mayo de 1741.

Fr. R. Alancaastro. Sylva. Soares. Abreu.

FA-

FACULTAS

ORDINARIJ.

PO'dem-se imprimir os Elogios, de que se trata, e depois de impressos tornaráõ, para se conferir, e dar licença para que corraõ. Lisboa Occidental 5. de Junho de 1741.

D. Valerio Arcebispo de Lacedemonia.

FACU-

FA-

FACULTAS

REGIA.

CENSURA R. P. M. D. JOSEPHI BARBOSA
*Regiæ Academiæ Socij, Trium Ordinum Mi-
litarium Examinatoris, Brigantiæ Domûs
Historiographi.*

DOMINE

ERat animus patrio sermone meam de hoc libro sententiam dicere; absonum quippe mihi videtur Lusitanè interrogari, & latinè respondere; sed ne aliis injuriosus fiam, qui latinè scripserunt, latiali sermone dicam quod sentio. Eâ curâ, & brevitate, qua potui, ne utilitati publicæ nocerem, evolvi librum, cui titulus: *Joannes Portugalliæ Reges à Patre Emmanuele Monteyro, doctissimo Congregationis O-ratorij Ulyssiponensis Præsbytero composi-tum.* Nihil in eo inveni reprehensione dig-num: omnia excitant admirationem, seu spectetur argutiarum pondus, & numerus,

Kk

feu

feu copia dicendi perpetuò florens , feu in
similibus jocundissima novitas. Exprimit
ad vivum virtutem bellicam , qua Joannes
Portugalliæ Reges , vel ut Patriam serva-
rent , vel ut fines Imperij dilatarent , hos-
tes debellarunt ; prudentia , cujus gratiâ
Respublica stetit ; & mores verè Regios,
adcujus exemplum tota se Aula composuit.
Ut Opus æternitati commendaret , usus est
Author calamo pro penicillo ; nam colores
pallent , & evanescunt temporis diuturni-
tate ; æternant verò sudores typographici.
In dubium verti poterit ; superet ne Opus
materiam ? Satis erit dicere , quòd æquavit.
Siquis nescit Authorem , optimè noscet ex
libro , qua de causa Regalem Pentagonum
jurispublici faciendum esse judico ; non
enim peccabit in Regnum , qui de Regi-
bus scribit , nec in eorum leges , qui Le-
gislatores laudat. Sic censeo. Ulyssipone in
Domo Sanct. Mariæ de Divina Providentia
Clericorum Regularium 3. Idus Octobris,
anno à reparata salute millesimo septingen-
tesimo quadragesimo primo.

D. Josephus Barbosa C. R.

Que

Que se possa imprimir vistas as licen-
ças do Santo Officio, e Ordinario, e
depois de impresso tornará á Mesa
para se conferir, e taxar, e dar licença que
corra, e sem isso não correrá. Lisboa 12.
de Outubro de 1741.

Teixeira. Cardial. Costa.

LICEN-

L I C E N C I A S.

Do Santo Officio.

Cohæret cum originali. Ulyssipon. in
Congregat. Oratori 19. Aprilis 1743.

Philippus Tavares.

Visto estar conforme com o original,
póde correr. Lisboa 26. de Abril de
1743.

*Fr. R. Lancastro. Teixeira. Sylva. Soares.
Abreu. Amaral.*

DO ORDINARIO.

PO'de correr. Lisboa 27. de Abril de
1743.

Dantas.

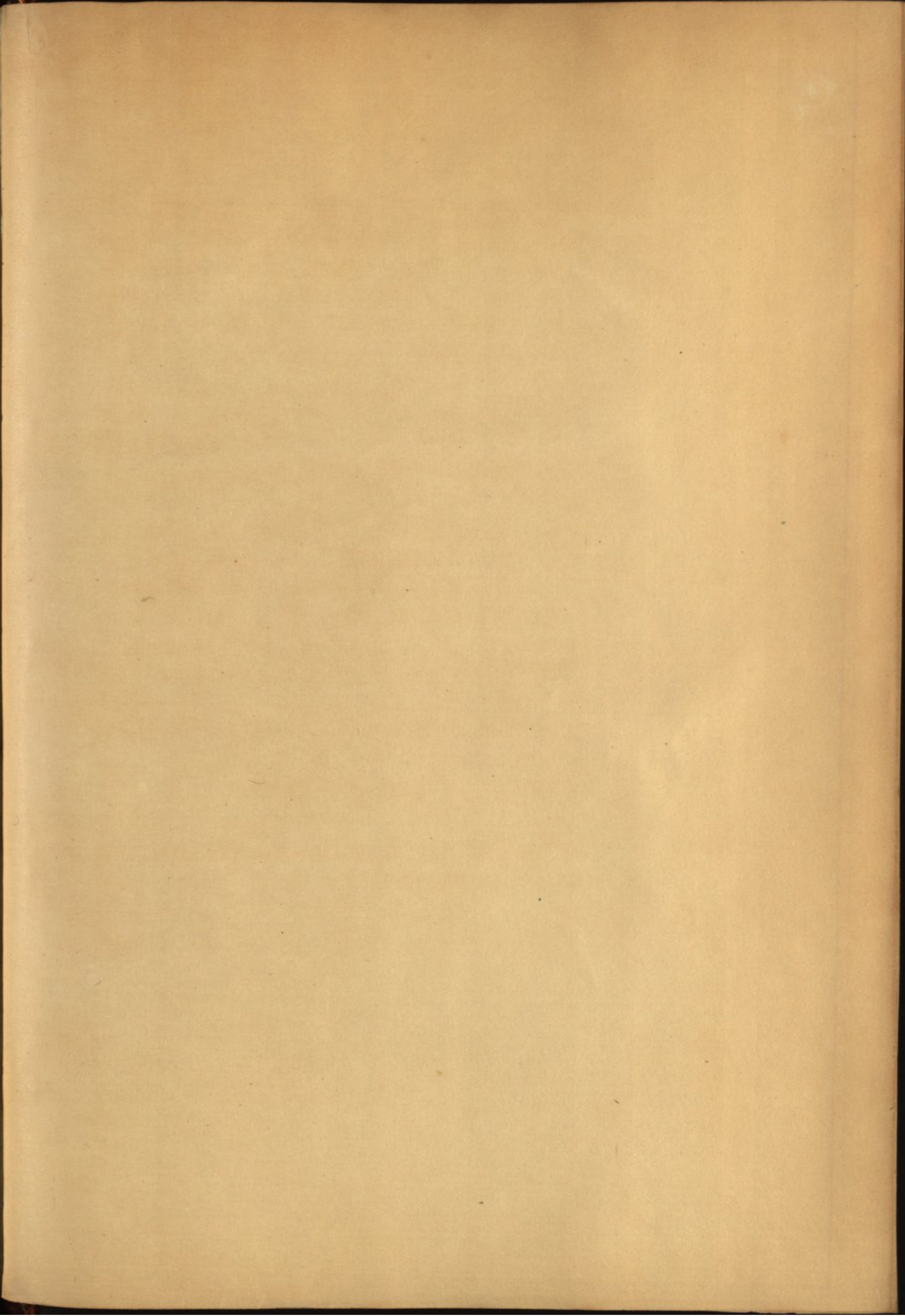
DO PAC, O.

Que possa correr. Lisboa 26. de Abril
de 1743.

Pereira. Teixeira. Vaz de Carvalho. Costa.

6988

INDEX

CONTENTS

CHAPTER I. THE HISTORY OF THE
COUNTRY FROM THE FIRST
SETTLEMENT TO THE PRESENT
TIME.

CHAPTER II. THE HISTORY OF THE
COUNTRY FROM THE FIRST
SETTLEMENT TO THE PRESENT
TIME.

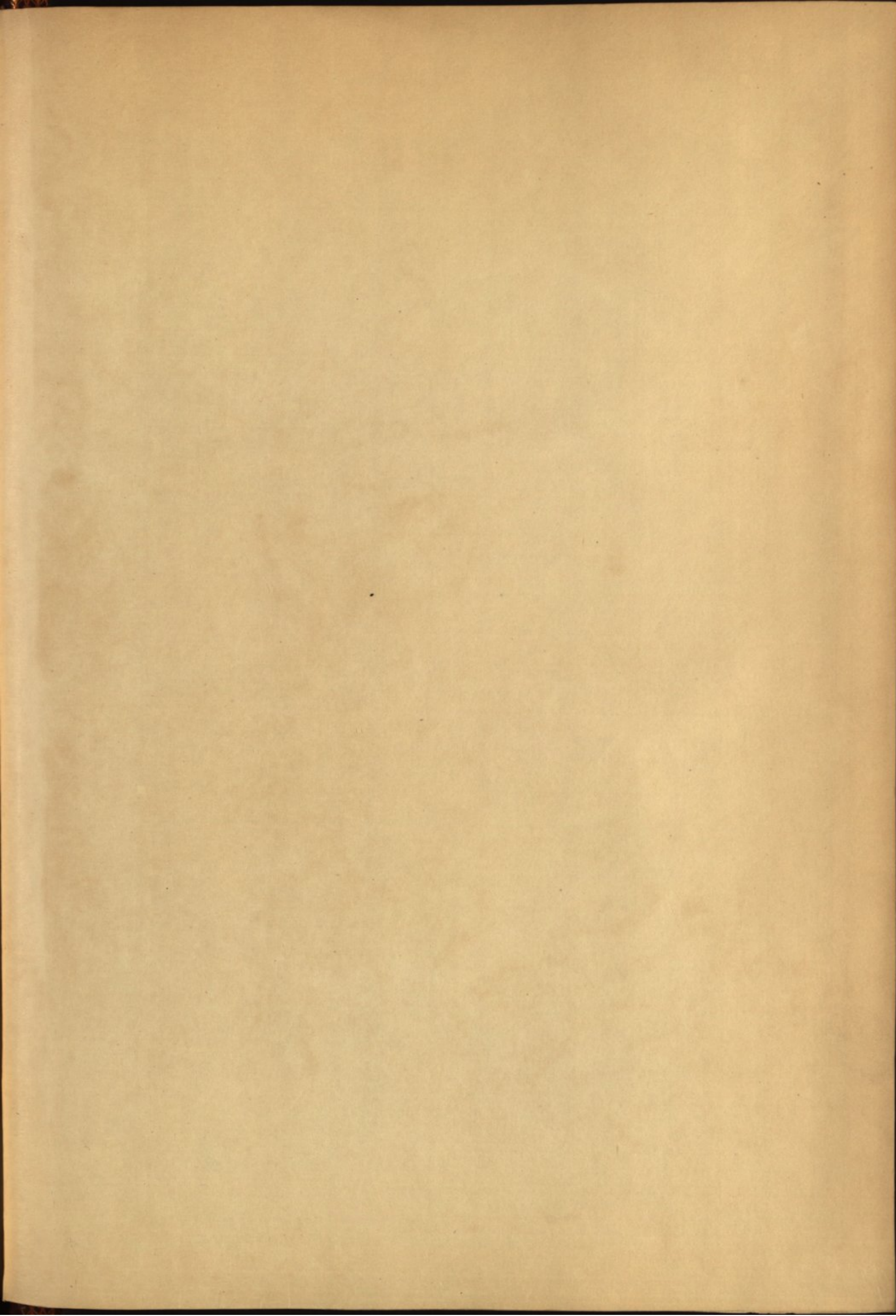
INDEX

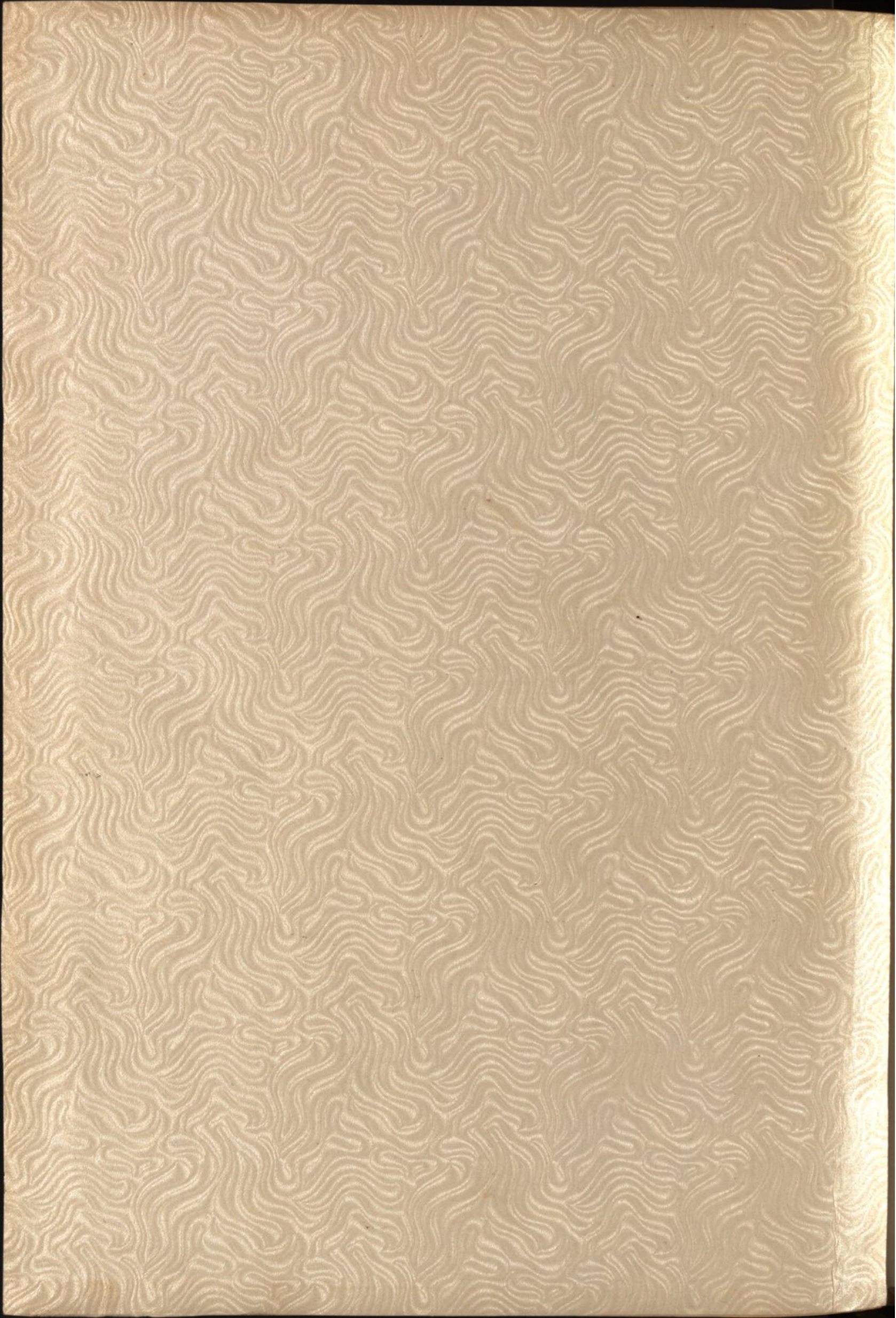
CHAPTER I. THE HISTORY OF THE
COUNTRY FROM THE FIRST
SETTLEMENT TO THE PRESENT
TIME.

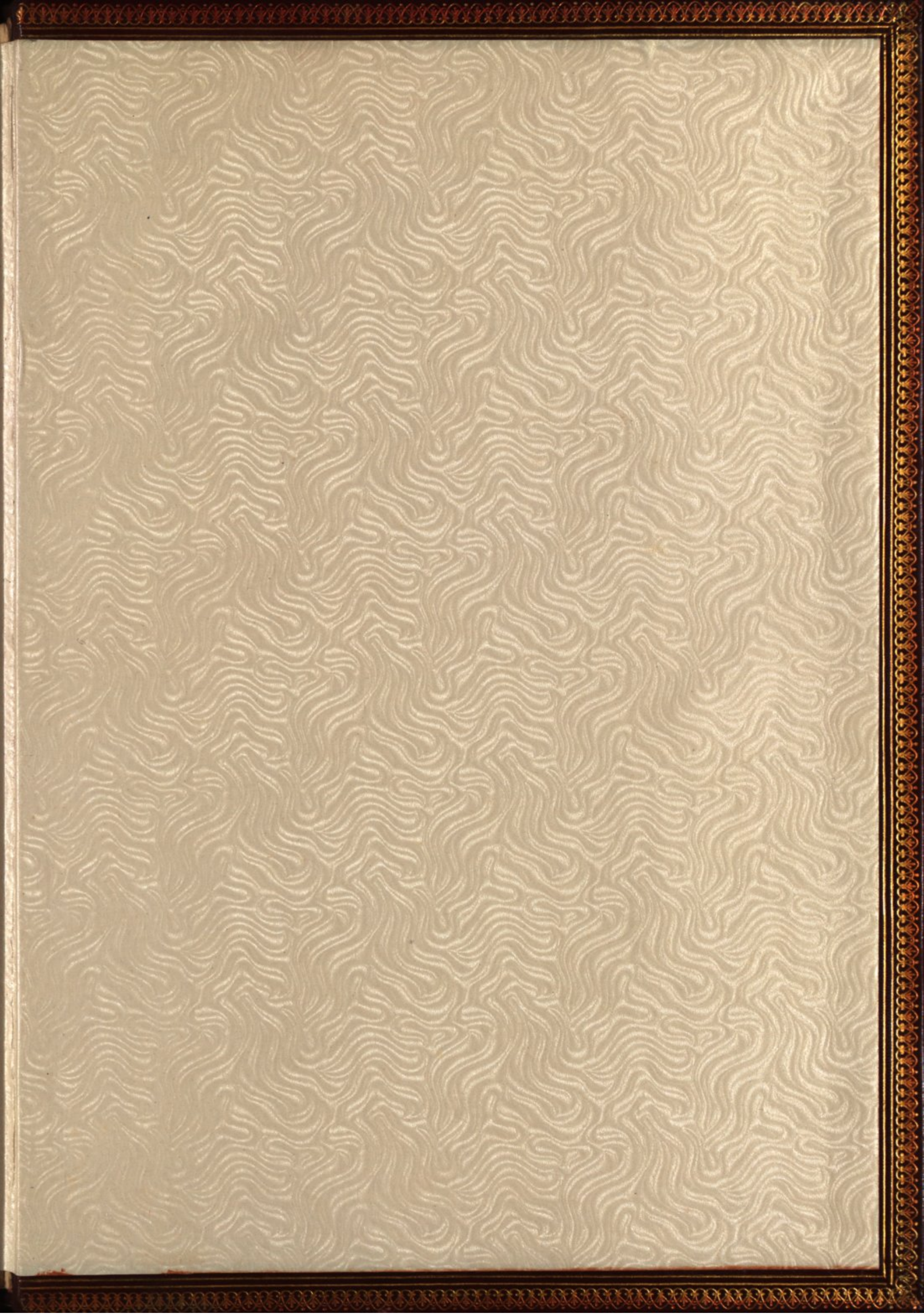
INDEX

CHAPTER I. THE HISTORY OF THE
COUNTRY FROM THE FIRST
SETTLEMENT TO THE PRESENT
TIME.

CHAPTER I. THE HISTORY OF THE
COUNTRY FROM THE FIRST
SETTLEMENT TO THE PRESENT
TIME.

EMMANUELE

MONTEYRO

JOANNES

PORTUGALLIAE

REGES

